

to perform the tasks of criminal proceedings determined criteria for the use of expertise in the course of this investigation.

The activity takes place in a specialist under the authority of the investigator in the application of their expertise. Specialist during the investigative experiment serves as an assistant investigator in the decision of a number of special knowledge, which require a professional specialized knowledge and skills in their use and do not require an expert study.

The activities of the pre-trial investigation among investigative action to investigate crimes, is widely used investigative experiment. Investigatory experiment is investigating actions that require preparation, clear organization and continuous management of all experiences during the meeting. Therefore, the involvement of experts having specialized knowledge and technical means, under the supervision of the investigator can only positively affect the quality of the implementation of the investigative action.

Using expertise in conducting investigative experiment can be carried out in accordance with relevant criteria for their application. Using expertise in conducting investigative experiment has the following criteria: procedural and non-procedural. Procedural criteria for the use of expertise in conducting investigative experiment — the provision of the criminal procedural legislation of Ukraine regulating the conduct of investigative (investigative) action. Non-procedural simultaneously share on forensic and scientific criteria.

On the basis of the above, we can conclude that in order to ensure the effectiveness of the investigative experiment should be regarded as part and use their specialist expertise in conducting the respective investigative action. Separation criteria for the use of expertise in conducting investigative experiment, in our opinion, it is appropriate, as each criterion is expressed in terms of highly specialized area of expertise and focus their use.

УДК 343.985: 343.62

В.В. Пясковський
кандидат юридичних наук, доцент,
заступник начальника кафедри криміналістики та судової
медицини

Національна академія внутрішніх справ

ПОБУДОВА СЛІДЧИХ ВЕРСІЙ В КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО НАСИЛЬНИЦЬКІ ЗЛОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ

На підставі аналізу теоретичних положень криміналістичної тактики проаналізовано особливості побудови слідчих версій в кримінальних провадженнях про насильницькі злочини, вчинені щодо неповнолітніх. Головною тезою виступає положення про те, що при побудові версій необхідно виходити з криміналістичних характеристик насильницьких злочинних посягань на неповнолітніх, з огляду на встановлені обставини конкретної події.

Однією з особливостей пізнавального процесу при розслідуванні кримінальних правопорушень є встановлення об'єктивних обставин кримінального провадження, тобто з'ясування усіх обставин події кримінального правопорушення. Встановлення даних обставин відбувається шляхом побудови та перевірки криміналістичних версій різного виду [1, с. 311]. Як підкреслював Р.С. Белкін, версії становлять логічну, процесуальну й тактичну основи планування розслідування [2, с. 360]. У цілому побудова слідчої версії являє собою результат логічного осмислення обставин розслідуваного кримінального правопорушення. Вирішальним при побудові версії є знання слідчими наукових положень криміналістики, кримінального процесу, кримінального права, психології, логіки та інших прикладних галузей знань. Опираючись на комплекс цих знань, зазначені особи вивчають обставини кримінального провадження, досліджують речові докази, документи, використовують досвід розслідування й на цій основі конструюють версію.

Практичне значення цієї проблеми підтверджується успішною розробкою типових версій щодо окремих видів злочинів на базі криміналістичної характеристики [3; 4; 5] та їх використанням в умовах дефіциту фактичних даних про сутність і зміст окремих обставин по розслідуваному кримінальному провадженню.

Необхідно підкреслити, що побудові версій при наявності інформації про насильницьке діяння, вчинене щодо неповнолітнього, завжди повинен передувати збір і вивчення наявних відомостей, які можуть бути отримані з будь-яких джерел: процесуальних і непроцесуальних. Важливо, щоб дана інформація була суттєвою й за попередньою оцінкою мала відношення до розслідуваного факту насильства. При цьому доцільно виходити з того, що версія про розглянутий злочин може ґрунтуватися не тільки на вірогідно встановлених фактах, але й на неперевіреній інформації. Наприклад, дуже часто останнім часом у засобах масової інформації, повідомлення з яких можуть бути приводом для початку досудового розслідування (ч. 1 ст. 214 КПК України) [6], з'являються відомості про ті або інші насильницькі діяння, що вчинені щодо неповнолітніх. На нашу думку, такі випадки підлягають обов'язковій перевірці.

Можливість використання різних джерел інформації при розслідуванні насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, пояснюється тим, що версія — це припущення, думка слідчого, його уявлення про насильницьке діяння, що можливо відбулося, ймовірно

пояснення фактів, а не доказ. У зв'язку з цим варто погодитися з думкою В.Ф. Ермоловича про те, що версія сама по собі нічого не доводить, вона лише допомагає встановлювати й досліджувати факти. У процесі розслідування злочину версія опирається на факти, але не заміняє їх [7, с. 16].

Допустимість використання в розслідуванні фактів насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, такої широкої інформаційної бази обґрунтовується й тим, що версії містять ймовірне знання, а висновки, які випливають з них, носять, аж до їх перевірки, умовний характер. Відповідно до змісту принципу презумпції невинуватості, припущення не можуть бути покладені в основу остаточного висновку про винність особи у вчиненні насильницького злочину щодо неповнолітнього, але при цьому необхідно враховувати більш широке коло відомостей про факт насильства, що підлягає перевірці.

Як представляється, побудова версії в ході розслідування насильницького злочину, вчиненого щодо неповнолітнього, повинна складатися з трьох наступних етапів. Перший етап — аналіз окремих обставин насильства та зв'язку між ними, другий етап — синтез цих обставин, їх узагальнення й зіставлення з типовою моделлю механізму вчинення насильницького діяння, третій етап — висунення припущення.

Аналіз і синтез при побудові версії повинні відповідати вимогам логічної визначеності, послідовності й обґрунтованості. Визначеність у мисленні, як указував А.В. Савинов, досягається переважно процесами визначення та поділу понять, тлумачення суджень у межах їх логічної форми [8, с. 85]. У процесі побудови версії для з'ясування характеру насильницького злочинного діяння й осіб, винних у його вчиненні, необхідно аналітично досліджувати наявну фактичну інформацію, тобто подумки розчленувати її на складові й послідовно вивчити їх. Ціль аналізу — виділити серед всієї сукупності інформації на певний момент розслідування таку, котра прямо або побічно, явно або неявно, близько або віддалено пов'язана з насильницьким злочином, вчиненим щодо неповнолітнього.

Вихідну інформацію про насильницьке діяння, вчинене щодо неповнолітнього, слідчий одержує під час проведення процесуальних дій (допитів, оглядів, обшуків, при ознайомленні з документами і т.д.). У процесі аналізу важливо виявити зв'язок обставин, про які є інформація, з розслідуваним насильницьким злочином. При цьому варто

погодитися з думкою А.В. Шмоніна про те, що загальна для багатьох обставин ознака — зв'язок кожної з них з розслідуваним діянням — проявляється щораз у специфічній формі залежно від особливостей кожного конкретного кримінального провадження [9, с. 320].

Зв'язок окремих обставин з фактом насильницького злочину, вчиненого щодо неповнолітнього, встановлюється логічним шляхом.

Успішне вирішення цього завдання крім знання криміналістичної техніки, тактики й методики розслідування насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, передбачає також оволодіння мистецтвом логічного аналізу [10, с. 5]. Умовиводи, за допомогою яких аналізуються факти дитячого насильства, залежать як від особливостей самих фактів, так і від характеру раніше здобутих знань у різних сферах: криміналістиці, кримінальному праві, педагогіці, психології й інших. Якщо слідчий звертається до загальних знань, його висновок протікає у формі дедуктивних умовиводів. Як вихідні передумови таких силогізмів виступають або перевірені наукою положення, або отримані в практичній діяльності емпіричні узагальнення.

Висунення криміналістичних версій при розслідуванні кримінальних проваджень про насильницькі злочинні посягання на неповнолітніх, насамперед, залежить від виявлених слідів на місці злочину. Виявлені на місці злочину сліди допомагають уявити «картину» вчиненого насильства. А це, у свою чергу, дозволяє слідчому, співробітнику оперативного підрозділу зіставити її з типовими моделями механізмів насильницьких злочинних посягань на неповнолітніх й на підставі цього обґрунтовано висувати версії про події, що відбулися, які, як показує практика, не завжди є кримінальними стосовно неповнолітнього. Крім цього висунення версій, виходячи із зіставлення «картини» вчиненого насильства з криміналістичними характеристиками даних злочинів, дозволяє виявити й зафіксувати інші сліди, які не є характерними для загальної маси насильницьких злочинів.

Підкреслемо, що висунення версій на основі виявлених слідів на місці події й уявлення певної «картини» вчиненого насильства з наступним зіставленням її з криміналістичною характеристикою даного злочину є досить ефективним на початковому етапі розслідування, що, як показує практика й свідчить більшість думок криміналістів, є найбільш інформативним. Якісна робота, почата з місця злочину, дозволяє надалі ефективно використовувати сили й засоби правоохоронних органів у процесі побудови нових і перевірки раніше висунутих криміналістичних версій.

У процесі побудови нових і перевірки раніше висунутих версій важливо використовувати також інформацію про одиничні випадки й факти насильства щодо неповнолітнього, які зустрічаються при розслідуванні інших кримінальних проваджень, на основі чого будується умовивід за аналогією, уподібнюючи одне одиничне явище іншому. Аналогія для запропонованого нами процесу висунення версій має особливе значення на початковому етапі розслідування, коли при мінімальному обсязі інформації про обставини вчиненого насильницького злочину щодо неповнолітнього можливе встановлення криміналістичних зв'язків і відносин виявлених обставин з умовами розслідування.

При побудові версій, коли враховуються типові моделі механізмів насильницьких злочинних посягань на неповнолітніх й встановлені обставини про конкретний факт насильства, можуть бути використані наступні джерела аналогії:

а) інформація слідчого, співробітника оперативного підрозділу про подібні за способом вчинення розкриті насильницькі злочини щодо неповнолітніх;

б) інформація слідчого, співробітника оперативного підрозділу про однотипні нерозкриті насильницькі злочини щодо неповнолітніх;

в) аналіз способу вчинення насильницького злочину щодо неповнолітнього й виявлення аналогічних злочинів (за місцем їх вчинення, часом, застосовуваними знаряддями злочину, технологією вчинення злочину, об'єктами злочинного посягання й т.д.);

г) інформація, що міститься в криміналістичних характеристиках насильницьких злочинних посягань, вчинених щодо неповнолітніх (тобто узагальнення, у тому числі й наукове, практики розслідування кримінальних проваджень про насильницькі злочини щодо неповнолітніх, що дозволяє обрати певний напрям розслідування для конкретного випадку);

д) теоретичні знання й практичний особистий досвід слідчого, співробітника оперативного підрозділу, які допомагають їм у висуненні версій в подібній ситуації вчинення насильницького злочину щодо неповнолітнього.

Таким чином, для слідчого, співробітника оперативного підрозділу при відборі ознак і порівнянь за аналогією орієнтирами є криміналістичні характеристики насильницьких злочинних посягань, вчинених щодо неповнолітніх; їх поінформованість або технічна оснащеність, що дозволяють бути обізнаними про факти подібних злочинів;

розроблені видові криміналістичні методики розслідування окремих видів насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх.

Аналіз обставин вчиненого насильницького злочину щодо неповнолітнього може протікати у формі індукції й дедукції. Індукція являє собою умовивід, у якому думка розвивається від окремих посилок до узагальнюючого їх висновку. Наприклад, виявлення на тілі дитини, що відвідує дитячий садок, гематоми, спричиняє висунення наступних припущень: про можливе насильницьке діяння, одержання гематоми в результаті необережних дій дитини або ігрового зіткнення, а після відповідної перевірки дозволяє зробити остаточний висновок, зокрема, про насильницькі діяння з боку вихователів. Дедукція — протилежний прийом — виведення окремих наслідків із загальних положень. Наприклад, відмова вихованців школи-інтернату від прийому їжі, замкнутість дітей, наявність на їх тілі ушкоджень, у своїй сукупності дозволяють зробити висновок про наявність насильницьких методів виховання дітей у даному навчальному закладі.

Треба сказати, що індукція й дедукція при побудові слідчої версії можуть бути тісно між собою пов'язані. При використанні цих форм у процесі розслідування розглянутих насильницьких злочинів спостерігаються деякі закономірності.

Так, якщо дедуктивні умовиводи при розслідуванні насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, застосовуються головним чином для побудови окремих версій, для пояснення одиничних обставин (наприклад, втеча дитини з дому, замкнутість і т.д.) або окремих ознак обставини (наприклад, наявність тілесних ушкоджень у дитини, розірваний на ньому одяг і т.д.), то індуктивні умовиводи застосовуються у випадках, коли доводиться узагальнювати деяку сукупність обставин (наприклад, погана успішність у школі, замкнутість дитини й наявність на її тілі тілесних ушкоджень).

В юридичній літературі відзначається, що у визначенні змісту версії й напряду розслідування особливу роль відіграє специфічна ознака [11, с. 146]. Специфічна ознака характеризує яку-небудь особливу властивість об'єкта (події), що є типовою тільки для даного одиничного випадку збігу обставин. Так, при розслідуванні насильницьких злочинів, вчинених щодо неповнолітніх, у більшості випадків такі специфічні ознаки, що характеризують обставини їх вчинення, виявляються виходячи з ознак поведінки дитини. Як свідчать результати проведеного І.С. Федотовим дослідження, типовими й найбільш інформативними є наступні її поведінкові акти: 1) роз-

дратованість і невитриманість дитини в спілкуванні, як зі своїми однолітками, так і з особами старшого віку (46% від вивчених матеріалів); 2) низька успішність дитини в школі й небажання вчитися (24%); 3) перебування дитини в постійній самотності й небажання спілкуватися зі своїми однолітками (26%); 4) постійні скарги на стан здоров'я (12%); 5) неохайний зовнішній вигляд дитини (23%); 6) наявність тілесних ушкоджень у дитини (37%); 7) постійні втечі від батьків, усиновителів, опікунів або з домів-інтернатів (11%); 8) вирішення виникаючих конфліктів між своїми однолітками тільки за допомогою фізичної сили (13%) [12, с. 226, 227].

У підсумку аналіз вищевказаних обставин дозволяє висувати з безлічі вихідних даних конкретні факти, що прямо або побічно вказують на факт насильства щодо неповнолітнього.

Узагальнення на цьому рівні вирішує важливе завдання належності доказового матеріалу: з безлічі досліджених фактів відбираються лише такі, що дають підстави для припущення про їх зв'язок з насильницьким злочином, вчиненим щодо неповнолітнього.

Новим кроком у логічній обробці обставин досліджуваного факту насильницького діяння щодо неповнолітнього є синтез, тобто уявне об'єднання аналітично виділених фактів, що можливо, пов'язані з дитячим насильством, у єдине ціле при абстрагуванні від випадкових обставин.

Розслідування насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, вимагає розвиненого аналітико-синтетичного мислення, вміння правильно пов'язувати обставини, виявляти серед них особливе, специфічне. Виявлення залежності між обставинами насильства, тимчасової послідовності їх появи дозволяє відновити весь ланцюг причинного зв'язку, пізнати ті обставини, які лежать на початку цього ланцюга і які обумовили появу всіх інших обставин, що свідчать про вчинений насильницький злочин щодо неповнолітнього. Синтез таких обставин у єдину систему є основною передумовою побудови криміналістичної версії — народження обґрунтованого припущення про насильницький злочин, учинений щодо неповнолітнього.

Кожне кримінальне провадження за фактом насильницького злочину, вчиненого щодо неповнолітнього, поряд із загальними рисами являє собою неповторний збіг обставин. Аналіз і синтез припускають виявлення індивідуального характеру зв'язків між ними. Нерідко особливе у відносинах між фактами проявляється в незвичному характері самих фактів для даних умов, місця й часу або в неповтор-

ному характері окремих дій і обставин. Такого роду факти й відносини можуть послужити ключем до побудови плідної версії про обставини насильницького злочинного посягання на неповнолітнього або версії про особу злочинця.

Роль специфічної ознаки при дитячому насильстві можуть виконувати особливості в діях злочинця, його поведінці, а також речей, що належать йому. Це більшою мірою відноситься до насильницьких злочинів, учинених сторонніми для дитини особами, де найчастіше особливе не перебуває на поверхні розслідуваного насильницького діяння, а проявляється в характері відносин і зв'язків між численними й різномірними обставинами провадження. У цих випадках слідчого, що зставляє й пов'язує окремі факти насильницького діяння, можна зрівняти з майстром, який збирає мозаїчну картину з окремих шматочків, що підбираються один до одного.

Таким чином, логічний механізм висунення (побудови) версії про насильницький злочин, учинений щодо неповнолітнього, на основі аналізу, синтезу, індукції, дедукції й аналогії зводиться до наступного. Вихідні обставини, що характеризують факт насильства, аналізуються у світлі практичних узагальнень, відокремлюється суттєве від несуттєвого й синтезуються в факти, що мають відношення до кримінального провадження, в несуперечливу безліч. Вона виконує роль емпіричного базису, що разом з типовими моделями механізмів учинення насильницьких злочинів щодо неповнолітніх служить передумовою для ймовірного висновку про можливу причину, що пояснює походження цих обставин.

Якщо побудова версій за фактом насильницького злочину, вчиненого щодо неповнолітнього, — це за своїм змістом пояснення обставин насильства, то перевірка версій являє собою, насамперед, практичну діяльність, що складається зі збирання доказів та їх вивчення. На відміну від побудови версій про насильницький злочин, учинений щодо неповнолітнього, їх перевірка здійснюється тільки на підставі доказів, отриманих у передбаченому законом порядку. Тут необхідно відзначити, що дана обставина не виключає використання оперативно-розшукових можливостей для перевірки версій. Однак отримані при цьому дані повинні бути перевірені слідчими шляхом і оформлені як докази відповідно до КПК України.

Резюмуючи викладене, відзначимо, що у контексті даного дослідження головною нашою тезою виступає положення про те, що при побудові версій про насильницьке діяння, вчинене щодо непо-

внолітнього, необхідно виходити з криміналістичних характеристик насильницьких злочинних посягань на неповнолітніх, з огляду, при цьому, на встановлені обставини конкретної події, що відбулася. Слідчий повинен бути добре поінформованим і досить технічно оснащеним, що дозволить йому бути обізнаним про розкриті й нерозкриті факти насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, а знання положень видових криміналістичних методик розслідування окремих видів таких злочинів стане важливою складовою в алгоритмі дій з побудови й перевірки версій.

Список використаних джерел

1. *Криміналістика* : підручник / В. В. Пяковський, Ю. М. Чорноус, А. В. Іщенко, О. О. Алексєєв та ін. — К.: Центр учб. літ., 2015. — 544 с.
2. *Белкин Р. С.* Курс криминалистики: в 3 т. / Р. С. Белкин. — М.: Юристъ, 1997. — Т. 2: Частные криминалистические теории. — 1997. — 464 с.
3. *Пяковський В. В.* Методика розслідування торгівлі людьми: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / В. В. Пяковський. — К., 2004. — 225 с.
4. *Авраменко О. О.* Особливості початкового етапу розслідування викрадення людей, вчинених злочинними групами людьми: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / О. О. Авраменко. — К., 2010. — 236 с.
5. *Поліщук В. В.* Розслідування злочинів, пов'язаних із застосуванням вибухових пристроїв: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / В. В. Поліщук. — К., 2013. — 235 с.
6. *Кримінальний процесуальний кодекс України.* Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: закон України. — К.: Юрінком Інтер, 2012. — 376 с.
7. *Ермолович В. Ф.* Построение и проверка версий / В. Ф. Ермолович, М. В. Ермолович; под ред. И. И. Басецкого. — Минск: Амалфея, 2000. — 176 с.
8. *Савинов А. В.* Логические законы мышления (о структуре и закономерности логического процесса) / А. В. Савинов. — Л.: ЛГУ, 1958. — 372 с.
9. *Шмонин А. В.* Методика расследования преступлений: учебное пособие / А. В. Шмонин. — М.: Юстицинформ, 2006. — 464 с.
10. *Анушат Э.* Искусство раскрытия преступлений и законы логики / Э. Анушат. — СПб.: Право и жизнь, 1997. — 100 с.
11. *Лузгин И. М.* Методологические проблемы расследования / И. М. Лузгин. — М.: Юрид. лит., 1973. — 216 с.
12. *Федотов И. С.* Расследование насильственных преступлений, совершаемых в отношении малолетних: правовые, теоретические и организационные основы : дис. ... д-ра юрид. наук : спец. 12.00.09 / И. С. Федотов. — М., 2009. — 466 с.

ПОСТРОЕНИЕ СЛЕДСТВЕННЫХ ВЕРСИЙ В УГОЛОВНЫХ ПРОИЗВОДСТВАХ О НАСИЛЬСТВЕННЫХ ПРЕСТУПЛЕНИЯХ, СОВЕРШЁННЫХ В ОТНОШЕНИИ НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИХ

В. В. Пясковский

В статье указывается, что следственные версии должны определять направление расследования, а, как показывает опыт, для этого необходим хорошо отлаженный механизм взаимодействия между задействованными сотрудниками разных ведомств. Здесь важную роль играют личные качества сотрудников правоохранительных органов и взаимоотношения между руководителями соответствующих подразделений.

В целом построение следственной версии представляет собой результат логического осмысления обстоятельств уголовного производства. Решающим при построении версии является знание следователем научных положений криминалистики, уголовного процесса, уголовного права, психологии, логики и других прикладных отраслей знаний. Опираясь на комплекс специальных знаний, указанные лица изучают обстоятельства уголовного производства, исследуют вещественные доказательства, документы, используют опыт расследования и на этой основе конструируют версию.

Логический механизм выдвижения (построения) версии о насильственном преступлении, совершенном в отношении несовершеннолетнего, на основе анализа, синтеза, индукции, дедукции и аналогии сводится к следующему. Исходные обстоятельства, характеризующие факт насилия, анализируются в свете практических обобщений, отделяют существенное от несущественного и синтезируют относящиеся к делу факты в непротиворечивое множество. Оно выполняет роль эмпирического базиса, который вместе с типичными моделями механизмов совершения насильственных преступлений в отношении несовершеннолетних служит предпосылкой для вероятного заключения о возможной причине, объясняющей происхождение этих обстоятельств.

В контексте данного исследования главным тезисом выступает положение о том, что при построении версий о насильственном деянии, совершенном в отношении несовершеннолетнего, необходимо исходить из криминалистических характеристик насильственных преступных посягательств на несовершеннолетних, учитывая при этом установленные обстоятельства о конкретном происшедшем событии. Следователь должен быть хорошо информированным и достаточно технически оснащенным, что позволит ему быть осведомленным о раскрытых и нераскрытых фактах насильственных преступлений, совершенных в отношении несовершеннолетних, а знание положений частных криминалистических методик расследования отдельных видов таких преступлений станет важной составляющей в алгоритме действий по построению и проверке версий.

THE BUILDING OF THE INVESTIGATIVE VERSIONS IN CRIMINAL PROCEEDINGS ABOUT VIOLENT CRIMES COMMITTED AGAINST MINORS

V. V. Pyaskovskyy

In the article indicates that the investigation version should determine the direction of the investigation, and, as experience shows, this requires a well-oiled mechanism of interaction between the involved employees of different departments. Here an important role is played by the personal qualities of the employees of law enforcement bodies and the relationship between the heads of the relevant departments.

In General, the construction of investigative version is the result of a logical understanding of the circumstances of the criminal proceedings. Crucial when building version is the knowledge of the scientific investigator of the provisions of criminology, criminal procedure, criminal law, psychology, logic, and other applied fields of knowledge. Based on the range of special knowledge, these individuals study the circumstances of the criminal proceedings, examine physical evidence, documents, use the experience of the investigation and, based on this design version.

The logical extension mechanism (build) version of the violent crime committed against a minor, based on the analysis, synthesis, induction, deduction and analogy is the following. The original circumstances that characterize the occurrence of violence, are analyzed in the light of practical generalizations, separate the essential from the inessential and synthesize relevant facts in a consistent set. It plays the role of empirical basis, which together with typical models of the mechanisms of committing violent crimes against a minor is a prerequisite for probable conclusions about the possible reason explaining the origin of these circumstances.

In the context of this study the main thesis is the fact that when you build versions of a violent act committed against a minor must come from criminalistic characteristics of violent criminal assaults on minors, taking into account the findings on specific occasions. The investigator should be well informed and sufficiently equipped, which will allow him to be aware of disclosed and undisclosed facts of violent crimes committed against minors, and the knowledge of the provisions of private forensic methods of investigation of different types of such crimes will be an important component in the action plan for building and testing versions.